

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **a) nezl. T. F. P.**, zast. zákonným zástupcem PhDr. H. P., **b) PhDr. H. P.**, proti žalovanému: **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**, se sídlem Karmelitská 529/7, Praha 1, o námitce podjatosti soudce Městského soudu v Praze JUDr. Ladislava Hejtmánka ve věci vedené pod sp. zn. 6 A 109/2018,

t a k t o :

Soudce JUDr. Ladislav Hejtmánek **n e n í v y l o u č e n** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 6 A 109/2018.

O d ů v o d n ě n í :

[1] U Městského soudu v Praze je vedeno řízení o žalobě žalobce a) na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o žádosti žalobce ze dne 19. 6. 2017 o úplné uvolnění žáka z vyučování estetické výchovy výtvarné a o žalobě žalobkyně b) na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného v řízení o žádosti žalobkyně ze dne 19. 6. 2017 o úplné uvolnění žáka z vyučování estetické výchovy výtvarné.

[2] V návaznosti na výzvu soudu k prokázání majetkových poměrů žalobci vznesli námitku podjatosti předsedy senátu JUDr. Ladislava Hejtmánka z důvodu negativního osobního poměru k zákonné zástupkyni nezletilého žalobce; mimo jiné namítli, že rámec zjišťování majetkových poměrů zcela neadekvátně přesahuje rámec obvyklého zjišťování majetkových poměrů; nadto poukázali v doplnění námitky na jiná rozhodnutí téhož soudce, kde se spokojil s tvrzeními žalobců a o své aktivitě žádná jiná zjištění nečinil.

[3] K námitce podjatosti se vyjádřil JUDr. Ladislav Hejtmánek s tím, že na projednávané věci nemá žádný právní ani jiný zájem, o věci samé nemá žádné poznatky než získané z úřední činnosti, žalobce ani jeho zákonnou zástupkyni nezná a nemá k nim žádný vztah.

[4] Dle § 8 odst. 1 s. ř. s. „[s]oudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k

vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech“.

[5] Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu plyne, že nestrannost soudce je především subjektivní psychickou kategorií, jež vyjadřuje vnitřní vztah soudce k projednávané věci. Při posuzování námitky podjatosti je však třeba nestrannost vnímat i z hlediska objektivního, tzn. zkoumat, zda skutečně existují objektivní okolnosti, jež vyvolávají oprávněné pochybnosti o nezájatosti soudce v konkrétním případě. Jak se k této otázce vyjádřil Ústavní soud, vyloučení soudce z projednávání a rozhodování ve věci má být založeno nikoliv jen na skutečně prokázané podjatosti, ale již tehdy, jestliže lze mít pochybnosti o jeho nepodjatosti; při posuzování této otázky je tedy třeba učinit úvahu, zda – s ohledem na okolnosti případu – lze mít za to, že by soudce podjatý mohl být (viz náleze ze dne 27. 11. 1996, sp. zn. I. ÚS 167/94, N 127/6 SbNU 429). Otázka podjatosti nemůže být ve všech případech postavena zcela najisto, nicméně rozhodovat o této otázce je nutno vždy na základě existujících objektivních skutečností, které k subjektivním pochybnostem osob zúčastněných na řízení vedou. K vyloučení soudce z projednávání a rozhodnutí věci však může v zásadě dojít teprve tehdy, když je evidentní, že vztah soudce k dané věci, účastníkům nebo jejich zástupcům dosahuje takové povahy a intenzity, že i přes zákonem stanovené povinnosti nebudou moci nebo schopni nezávisle a nestranně rozhodovat (srov. náleze ze dne 3. 7. 2001, sp. zn. II. ÚS 105/01, N 98/23 SbNU 11).

[6] Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. totiž představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný.

[7] Žalobci opírají svou námitku podjatosti soudce pouze o zcela nekonkrétně o jeho negativní vztah k žalobkyni, aniž by ho odůvodnili jinak, než pochybnostmi o adekvátnosti zjišťování majetkových poměrů v souvislosti s jejich žádostí o osvobození od soudních poplatků.

Žádný jiný konkrétní důvod pro námitku podjatosti vůči němu nevznikli.

[8] Nejvyšší správní soud vznesenou námitku nepovažuje za důvod možné podjatosti. Nejvyšší správní soud neshledal, že by vyvstaly jakékoliv objektivní či subjektivní okolnosti, které by zavdávaly důvod pochybovat o nepodjatosti JUDr. Ladislava Hejtmánka.

[9] Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že soudce JUDr. Ladislav Hejtmánek není vyloučen z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 6 A 109/2018.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. srpna 2018

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu